

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 85/2020
04.02.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгичевић Дичић, председника већа, Соње Павловић, Радослава Петровића, Јасмине Васовић и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Јелене Видојевић, поднетом против правоснажних решења Првог основног јавног тужиоца у Београду КТ 3334/15 од 23.09.2019. године и Првог основног суда у Београду Кппр бр. 770/19-Кв бр. 1662/19 од 05.11.2019. године, у седници већа одржаној 04.02.2020. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ДЕЛИМИЧНО СЕ УСВАЈА захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, као основан, па **СЕ ПРЕИНАЧУЈЕ** правноснажно решење Првог основног суда у Београду Кппр бр. 770/19-Кв бр. 1662/19 од 05.11.2019. године, тако што Врховни касациони суд окривљеном АА, поред трошкова кривичног поступка досуђених тим решењем, досуђује још 8.250,00 динара на име награде за састављање жалбе на првостепено решење од 09.10.2019. године, који ће се износ исплатити на терет буџетских средстава Првог основног јавног тужилаштва у Београду и уплатити браниоцу окривљеног АА, адвокату Јелени Видојевић из ..., улица ..., на рачун бр. ... који се води код „ББ“ ad ... ПИБ ..., МБ ..., док се захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, у преосталом делу **ОДБИЈА**, као неоснован.

Образложење

Решењем Првог основног јавног тужиоца у Београду КТ 3334/15 од 23.09.2019. године делимично је усвојен захтев адвоката Јелене Видојевић браниоца окривљеног АА у износу од 95.250,00 динара а према захтеву који је поднела дана 11.09.2019. године, па су утврђени трошкови у износу од 95.250,00 динара за које је одређено да падају на терет буџетских средстава и да се имају исплатити на текући рачун адвоката Јелене Видојевић који се води код „ББ“ ad ..., бр. ..., док је одбијен захтев адвоката Јелене Видојевић у преосталом делу као неоснован.

Решењем Првог основног суда у Београду Кппр бр. 770/19-Кв бр. 1662/19 од 05.11.2019. године, делимично је уважена жалба браниоца окривљеног АА,

адвоката Јелене Видојевић од 09.10.2019. године, па је преиначно решење Првог основног јавног тужиоца у Београду КТ 3334/15 од 23.09.2019. године, тако што су утврђени трошкови кривичног поступка окривљеног АА у износу од 103.500,00 динара за које је одређено да се имају исплатити на на терет буџетских средстава Првог основног јавног тужилаштва у Београду у року од 60 дана од дана правоснажности решења и то на рачун браниоца адвоката Јелене Видојевић из ..., улица ..., бр. ... који се води код „ББ“ ад ..., ПИБ ..., МБ ..., а по специјалном пуномоћју за наплату трошкова кривичног поступка број УОП-П 2866-2019, овереном дана 09.09.2019. године пред јавним бележником Данком Царић.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Јелена Видојевић због повреде закона из члана члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијана решења укине и предмет врати Првом основном јавном тужилаштву у Београду на поновно одлучивање или да побијана решења делимично преиначи тако што ће поред већ досуђеног износа трошкова поступка у износу од 103.500,00 динара окривљеном признати трошкове на име приступа браниоца за саслушање другог полицијског службеника тј. сведока који је саслушан 04.04.2018. године који део трошкова није признат окривљеном у побијаним решењима и то у износу од 18.000,00 динара, као и трошкове другостепеног поступка у износу од 8.250,00 динара на име састава жалбе на првостепеног решење, и да надокнади трошкове на име састава захтева за заштиту законитости у износу од 8.250,00 динара, а све по важећој АТ.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости доставио Републичком јавном тужиоцу у смислу члана 488. став 1. ЗКП, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој у смислу члана 488. став 2. ЗКП није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са решењима против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па о оцени захтева нашао:

Основано бранилац окривљеног АА у поднетом захтеву за заштиту законитости истиче повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП наводима да је другостепени суд одлуком о трошковима кривичног поступка повредио закон, јер део захтева окривљеног у коме тражи да се накнаде трошкови кривичног поступка на име састављања жалбе на првостепено решење о трошковима није прихватио, сматрајући да је суд везан иницијалним захтевом за накнаду трошкова кривичног поступка.

Први основни суд у Београду, другостепеним решењем окривљеном АА досудио је трошкове кривичног поступка у укупном износу од 103.500,00 динара, док је део захтева за накнаду трошкова преко досуђеног, а до траженог износа од 156.000,00 динара одбио као неоснован, налазећи да окривљеном не припада право на трошкове за присуство браниоца саслушањима сведока ВВ и ГГ дана 04.04.2018. године пред Првим основним јавним тужилаштвом у Београду, као

трошкове за две предузете процесне радње, као и за накнаду трошкова за састав жалбе на првостепено решење о трошковима, са образложењем да је другостепени суд приликом одлучивања о трошковима везан иницијалним захтевом за накнаду трошкова кривичног поступка.

Поступајући на тај начин, по налажењу Врховног касационог суда, Први основни суд у Београду је другостепеним решењем учинио повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП.

Одредбом члана 261. став 1. ЗКП прописано је поред осталог да су трошкови кривичног поступка издаци учињени поводом поступка од његовог покретања до његовог завршетка, док је у ставу 2. истог члана наведено шта трошкови кривичног поступка обухватају, па се у тачки 7. прописује да трошкови кривичног поступка обухватају и награду и нужне издатке браниоца. Тарифним бројем 4. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката у ставу 1. прописано је и означено за које поднеске адвокату припада награда из тарифног броја 1, док је ставом 2. прописано да адвокату припада 50 % награде из тарифног броја 1. за састављање свих осталих поднесака у кривичном поступку. Такође, тарифним бројем 5. у ставу 1. наведене Тарифе прописано је и означено за састављање којих правних лекова адвокату припада награда из тарифног броја 1, док су ставом 2. тог Тарифног броја означени правни лекови за чије састављање адвокату припада награда из тарифног броја 1. увећана за 100 %. Дакле, награда за састављање жалбе на решење о трошковима поступка није предвиђена тарифним бројем 5. став 1. и 2, већ се ова жалба има третирати као „остали поднесци“ у кривичном поступку сходно ставу 2. тарифног броја 4, за чије састављање адвокату припада 50 % награде из тарифног броја 1.

Имајући у виду цитиране законске одредбе, те чињеницу да награда подразумева новчану накнаду која припада одређеном лицу за његов рад, а жалба на решење о трошковима кривичног поступка у конкретном случају спада у остале поднеске у кривичном поступку, то је неправилан закључак другостепеног суда да наведени поднесак није састављен у функцији одбране окривљеног.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 492. став 1. тачка 2. ЗКП делимично усвојио захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, преиначио другостепено решење тако што је окривљеном АА досудио на име састављања жалбе на решење о трошковима поступка од 09.10.2019. године износ од 8.250,00 динара. Наведени износ је обрачунат према важећој Адвокатској тарифи, у односу на кривично дело за које је вођен кривични поступак – кривично дело из члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, за које је предвиђена новчана казна или затвор до једне године, па се окривљеном на име састављања жалбе на првостепено решење трошкова има признати износ од 8.250,00 динара.

Поред наведеног, бранилац окривљеног АА у захтеву за заштиту законитости наводи да је побијаним решењима учињена повреда закона на штету окривљеног, јер окривљеном нису признати трошкови на име присуствовања браниоца саслушањима сведока ВВ и ГГ дана 04.04.2018. године пред Првим

основним јавним тужилаштвом у Београду, и то као трошак за две процесне радње, већ су наведену радњу првостепени и другостепени суд третирали као јединствену процесну радњу.

По налажењу Врховног касационог суда ови наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА су неосновани, јер су сведоци ББ и ВВ испитани истог дана-04.04.2018. године пред Првим основним јавним тужиоцем у Београду у укупном временском периоду од 12,30 до 12,55 часова, па присуствовање браниоца окривљеног испитивању наведених сведока представља једну предузету процесну радњу у функцији одбране окривљеног пред јавним тужиоцем, а супротни наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, од стране овога суда оцењени су као неосновани.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 2. ЗКП и члана 491. став 1. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Радмила Драгичевић Дичић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић